

чека отъ магазинъ на магазинъ, да си купи необходимитѣ нѣща. Дето влизалъ и показвалъ чека, всички му се покланяли и услужвали, безъ да взиматъ пари, защото нѣмали възможность да размѣнятъ такава голѣма сума. Тѣ си мислѣли, че, като богатъ човѣкъ, той ще размѣни паритѣ и ще имъ плати. Обаче, той си мислѣлъ съвсемъ друго. Той си казвалъ: Никой не знае, че съмъ беденъ човѣкъ. Този чекъ не е мой, приятелътъ ми го изпрати. И така, той прекаралъ цѣлъ месецъ съ чека въ ржка, но се облѣкълъ поне съ нови, хубави дрехи, обуца и шапка, взети на кредитъ. Дълго време чекътъ останалъ неразмѣненъ. Английскитѣ вестници писали за явяването на единъ милионеръ въ Лондонъ, съ чекъ отъ единъ милионъ лева въ ржка и, въ който магазинъ влизалъ, търговцитѣ го приемали съ отворено сърдце, съ надежда, че при размѣняване на чека, ще получатъ паритѣ си.

Следователно, както на богатия отварятъ широкъ кредитъ, така и на красивия. Красотата не иде сама по себе си. Тя е вътрешенъ, органически процесъ, резултатъ на хармонично съчетание между човѣшката доброта, мисль и воля. Всѣки човѣкъ е красивъ, но всички хора не сж проявили красотата си. Ония, които не сж проявили красотата си, казватъ, че сж грозни.

Съвременнитѣ хора се намиратъ въ положението на бедния англичанинъ. Тѣ носятъ чекове отъ по нѣколко милиони и милиар-